

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Corollarium finale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

Hæc, inquit, Ignatium Patriarcham nullâ regulâ, nullâque ordinè dictante dejectum, tanquam fratrem adjuvare compellunt: nam inter cætera is, per quem nobis sunt hæc privilegia collata, sic aliquando conversus, audivit à Domino, confirma fratres tuos. Ubi videre est, privilegia Romanæ Sedis à Nicolao commendata eò tantùm spectare, ut Romanus Episcopus Ignatium Patriarcham injustè dejectum possit adjuvare.

98. *Secundò.* Præadducta verba Leonis IX. non esse ita strictè accipiendâ quasi Romanus Pontifex à fide deficere, non possit alioquin probare, cum non tantùm docendo Ecclesiam, errare non posse, sed nec fidem eum posse amittere: non loquitur ergo de persona Romani Episcopi, sed de Romana Ecclesia: unde in epistola ad Michaelæ Constantinopolitanum Patriarcham, eundem Scripturæ locum allegans, ex eo probat, fidè Petri non defecturam in universa Ecclesia. Taliter inquit, sancta Ecclesia super Petrum (id est) Christum, & super Cepham, solum hominis est ædificata, quia insuper portis, disputationibus scilicet hereticorum nullatenus foret superanda, sic polletur ipsa veritas: Porta inferi non prævalent adversus eam; cuius promissionis effectû se impetrasse à Patre, Filius protestatur, dicendo ad Petrum: Ego rogavi pro te, &c. Erit ergo quisquam tanta dementia, qui orationem illius, cuius velle est posse, audeat in aliquo vacuum putare? Nône à Sede Principis Apostolorum, Romanâ videlicet, tam per eundem Petrum, quam per suos successores convicta, atque expugnata sunt omnium hereticorum commenta, & fratrum corda in fide Petri, quæ hætenus nec defecit, nec usque in finem deficiet, sunt confirmata?

99. *Tertiò.* Innocentium loco cit. unicè petere, ut majores causæ, ac præsertim fidei, ad se referantur, at ipsum non dicere, eas supremo, ac infallibili iudicio à se judicandas: nec alio sine adducit hæc verba Christi ad Petrum: Ego rogavi pro te Petre, ut non deficiat fides tua. Ergo immeritò ab Adversariis ad probandam infallibilitatem adducuntur, cum ex ijs tantùm probet Innocentius, causas majores ad se referendas, & alio in loco disertè dicat, se in fide posse aberrare, & ab Ecclesia judicari, *serm. scilicet 2. de consecratione Romani Pontificis*, ubi sic loquitur: In tantum mihi fides necessaria est, ut cum de cæteris peccatis Deum iudicem habeam, ob peccatum, quod in fide committitur, possim ab Ecclesia judicari. Porro peccatum in fide committi non potest, de quo Ecclesia possit cognoscere & judicare, nisi fiat docendo pravum aliquod dogma. Hoc autem ipsi Innocentio contigit: consultus enim ab aliquo Abbate Cisterciensi de quodam, qui sibi confessus fuerat, se celebrasse Missas, etsi laicus esset, & sic vellet permanere, an posset in hoc casu revelare secretum confessionis, ex Consilio Cardinalium censuit Innocentius, revelandum esse in eo casu confessionis secretum. Id refert Cæsarius Cisterciensis Monachus Innocentio æqualis lib. 3. hist. memorab. cap. 32. ubi ait, *Innocentij responsum*

simpliciter, & absolutè datam, non solum communè Theologorum doctrinæ adversari, sed etiam videri repugnare Lateranensi Concilio, can. 21. sub eodem Innocentio celebrato.

Refutatio istarum exceptionum.

100. *In primis* Nicolaus I. eatenus statuit, privilegia Sedis suæ Apostolicæ manere perpetua, ut inter hæc etiam indefectibilitas à fide recensetur in vi Christi verborum: *Confirma fratres tuos* connexorum cum illis ejusdem Domini verbis: *Pro te rogavi, ut non deficiat fides tua.* At eo ipso, quod teste Elliesio, hoc privilegium competat Sedi Apostolicæ Romani Pontificis, quæ ex Cathedrâ decernentis, oportet Romanum Pontificem, licet, dum non loquitur ex Cathedrâ, sic que in sua persona privata possit à fide deficere, attamen quatenus ex illius Apostolicæ Cathedræ Petræ, super quam Ecclesia à portis inferi semper prævalens ædificatur, fidei definit dogma, non posse ut sic ulli contra fidem errori obnoxium dici. Ex illo igitur Nicolai I. argumento manifestè evincitur Papæ, quæ ex Cathedrâ loquentis in fide infallibilitas.

101. Deinde Leo IX. dicendo, efficacem Christi orationem obtinuisse, ne fides Petri credatur in throno usque in sæculum sæculi defectura, apertè sancit, infallibilitatem fidei esse immobiliter connexam cum throno Apostolicæ Petri Cathedræ. At ista immobilis connexio haud subsisteret, si Papa ex Cathedrâ Apostolicæ autoritate definiendo fidei dogmata, esset errori obnoxius. Nec reverà Ecclesia Romana, super hanc immobilem Petram ædificata esset prorsus certa fidei nunquam amittendæ, nisi Cathedrâ Apostolicæ ad instar Petræ super se fundantis Romanam Ecclesiam, competere illa per Christum promissa à fide indefectibilitas. Quæ proinde fidei petræ in Cathedrâ Apostolicâ firmitas in causa est, cur majores, fidem præcipue concernentes causæ, ad ejus iudicium referri debeant. Quod ad eò fidei iudicium oportet eo ipso esse infallibile, quod Christus non tam pro Petro personaliter spectato, quam ejus Cathedrâ perpetuâ rogavit, ne fides ipsius deficeret; uti argumentatur præcatus Innocentius. Qui proinde Pontifex licet aliquando falsus sit, se in sua persona propria posse fidei errori obnoxium esse, attamen ejusmodi errabilitatem à suâ Cathedrâ Apostolicâ, sive à se, quæ ex hujus Petræ per Christum immobiliter firmità remotissimam pronuntiavit.

Corollarium finale.

102. *Quod ergo Elliesius in suo præloquio desideraverat, ut Romani Pontificis ex Cathedrâ loquentis in fide infallibilitas ostenderetur ex sacra Scriptura & Traditione; hoc abundè à nobis præstitum jam habetur in antecedentibus.* Dum verò ulterius desiderat, quid exigatur, ut Papa dici queat loqui ex Cat-

Hhhh

Cat-

Cathedrâ, ejus rei explicationem ex Christi Domini verbis *Matth. 16.* ad Petrum definitè prolatis adferimus, quòd scilicet Papa sit loquens ex Cathedrâ, quare ex Apostolicæ suæ autoritatis petrâ, quæ in eam ædificata extat Ecclesia, fidei dogmata, seu morum decreta definit. Et quia in *secunda disquisitione præsentis 4. art.* probavimus, hanc Petræ Apostolicæ firmitatem subsistere etiam *antecedenter* ad Corporis Ecclesiæ Hierarchici unâ secum in Concilio Oecumenico coadunati consensum; idcirco non intrâ duntaxat, sed etiam extra Synodum Universalem Ecclesiæ univèrsæ *perfectè & completè* repræsentati-

vam, posse in vi auctoritatis ipsi quæ Capiti & ut sic Ecclesiam totam *Capitaliter* repræsentanti convenire, ut fidei dogmata *absolutè & definitivè* lanciando, dicendus sit statuisse ex Cathedrâ suâ Apostolicâ, atque adeò potiri, ut sic in rebus fidei infallibilitate *quoad se, & secundum rei veritatem omninò perfectâ*, licet *quoad nos, & in ordine ad protervos convincendos*, major vis sit auctoritatis *omnimodè & confirmatè* convincentis, dum suum consensum auctorizativum conjungit cum fidei & morum decretis, intrâ Synodum Oecumenicam à reliquo etiam Ecclesiæ hierarchico Corpore comprobatis.

Dei gloria, Deiparæque honor,
ac omnium Sanctorum religiosa
veneratio.

F I N I S.

IN.